

XIII международен фестивал
• таргтенски
музикални дни •
русе

K 7/M 45

120000868977

Ж $\frac{7}{1145}$

448183

ХІІІ МЕЖДУНАРОДЕН МУЗИКАЛЕН ФЕСТИВАЛ

»Мартенски музикални дни – Русе 1973«

ПОСВЕТЕН НА 50-ГОДИШНИНАТА ОТ
СЕПТЕМВРИЙСКОТО ВЪСТАНИЕ 1923 ГОДИНА

Концерт МЛАДЕЖКИ СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР РУСЕ

при образцово народно читалище
„Ангел Кънчев“ — Русе

художествени ръководители
Стефан ВАЧЕВ Георги ВАЧЕВ

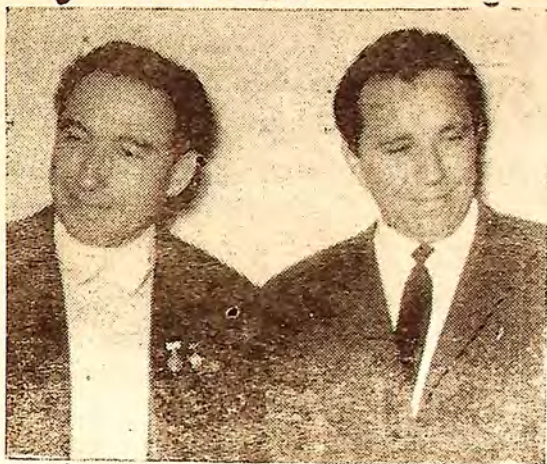
29 март 1973 — четвъртък 17,30 часа
зала Дом на културата

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868977

художествени ръководители

СТЕФАН ВАЧЕВ

ГЕОРГИ ВАЧЕВ

Основан през есента на 1959 год., първият си концерт е изнесъл на 22 май 1960 г. Основното ядро в състава му са ученици от средното музикално училище и други училища.

Създаден по инициативата на сегашните си художествени ръководители и с решаващата подкрепа на русенската ръководеща общественост, оркестърът е връстник на международния музикален фестивал — Мартенски музикални дни — Русе, в който фестивал е постоянен участник.

Гостувал е в София и други градове на страната, а през 1967 и 1970 год. с голям успех гостува на Майският музикален фестивал в гр. Потсдам — ГДР. Предстои трето гостуване на оркестъра в Потсдам и други градове на ГДР. По покана на Букурещкото радио и телевизия, през 1972 година оркестърът гостува в Букурещ с голям успех. Участва с представителни концерти на Деветия световен фестивал на младежта и студентите в София през 1968 година, лауреат е на Третия републикански фестивал на художествена самодейност — носител на златен медал.

п р о г р а м а

ФРАНЦ ШУБЕРТ — Симфония № 8 — „Недовършената“
Алегро модерато
Анданте кон мото

ДОМЕНИКО ЧИМАРОЗА — Концерт за 2 флейти и оркестър
— АLEGRO
— Ларго
— Рондо

Солисти: Георги СПАСОВ
Красимира ВЕЛИКОВА

П А У З А

Модест П. МУСОРГСКИ — Симфонична поема—фантазия
„Една нощ на голия връх“

Петко СТАЙНОВ — Ръченица

Панчо ВЛАДИГЕРОВ — Рапсодия „Вардар“

Диригент — Стефан ВАЧЕВ

Франц ШУБЕРТ (1797—1828) е началото на немския музикален романтизъм. С необичайна красота и непосредственост той разкрива в своята музика света на лирическите преживявания, радостта от простите човешки отношения, от природата и народно-поетическата фантазия. Музиката на Шуберт е необичайно задушевна и мелодична. Тя вълнува със своята правдивост и чистота.

Симфония № 8 в си минор се явява връх на Шубертовия симфонизъм — от нов романтичен тип. Написана през 1822 г., изпълнена е и за първи път едва през 1856 г. Наречена е „Недовършена“ защото вместо традиционните четири части, тя има всичко две части. С пълно основание се смята, че сам Шуберт се е отказал от трета и четвърта части, защото макар и в две части, симфонията е завършена и не се нуждае от нищо повече. Цялата симфония е изпълнена с настроение на томителна скръб, на нежна печал.

Първата част започва с тайнствено звучаща в низините на чели и басы мелодия. Първата тема, в обоя, е скръбна песен. Втората тема носи по-светъл, идиличен характер, но това не е за дълго: мрачни и грозни акорди внезапно прекъсват нежната музика и ни връщат в мрачната действителност. Цялата първа част е пропита с безиходна скръб и страдание на угнетения човек.

Втората част е лирична, съзерцателна. Тук преобладават светли тонове и тиха печал, но тази печал не води вече към тези взривове на скърби и отчаяние, които има в първата част. Героят на симфонията тук се освобождава от гнетещата тъга, от страстните пориви на неудовлетвореността и намира успокоение в съзерцанието на природата, в светлата лирика, в пълното поетическо възприемане на света.

Доменико ЧИМАРОЗА — (1749—1801) — бележит италиански оперен композитор живял и работил най-много в Неапол, Рим и Венеция. След двегодишно пребиваване в Петербург, установява се известно време във Виена, където написва най-прочутата си творба — операта „Трайният брак“. След завръщането си в Неапол,

заради съчувствие към френската революция, бива хвърлен в затвора и осъден на смърт. След застъпничеството на видни личности, бива помилван.

Главното в творчеството на Чимароза са неговите 75 опери, малки вокални творби, кантати, оратории и др.

Концерта за две флейти и оркестър, се изпълнява за първи път. Написан в традиционната форма — три части, той носи очарованието на финната италианска мелодика и ритмика.

Солистите на концерта — Георги Спасов и Красимира Великова — двама много талантиливи млади русенски музиканти, са възпитаници на държавното музикално училище (от класа на Иван Евстатиев) и на Младежкия симфоничен оркестър — Русе. Георги Спасов наскоро завърши с отличие и Софийската държавна консерватория (флейта при професор Киридалов). В редица гостувания като солист на оркестри и други солови концерти изяви, Георги Спасов се откроява като изключително дарование — флейтист с големи перспективи. Лауреат е на Петото общобългарско състезание за певци и инструменталисти. Красимира Великова, сега е в четвърти курс на средното музикално училище в Русе. Макар и съвсем млада, тя показва ярко дарование и бързо развитие. Сега е солист-водач на флейтовата група на Младежкия симфоничен оркестър — Русе.

Модест Петрович МУСОРГСКИ (1835—1881) — един от най-големите самобитни руски композитори — един от знаменитата „петерка“ бележити руски композитори от „новата руска школа“ (Белаирев, Кюи, Бородин, Римски-Корсаков и Мусоргски — наричани „могучая кучка“).

Творчеството на Мусоргски е разнообразно. Най-значителното са неговите опери, начело с опромнатата драматична опера „Борис Годунов“. От инструменталното му творчество най-ярко са се наложили „Картини от една художествена изложба“ и симфоничната поема-фантазия „Една нощ на голия връх“.

Музиката на Мусоргски се отличава с оригинални и ярки изразни оредства, смела изобретателност, ясна образност и характеристика, лаконичност и сила на въздействието.

Симфоничната поема-фантазия „Една нощ на голия връх“ е довършена и оркестрирана след смъртта на Мусоргски от Николай Римски-Корсаков през 1886 година.

М. П. Мусоргски е оставил върху партитурата собственоръчен ръкопис, с който изяснява програмното съдържание на тази творба:

„Подземен шум на нечовешки гласове. Появяват се духовете на тъмнината и след тях — Чернобог (бог на тъмнината). Величание на Чернобог и черна служба — Шабаш. В разгара на шабаша (танцова ритуална вакханалия) отдалеч се чуват ударите на камбана на селската църква. Камбанният звън пропъжда духовете на тъмнината. Настъпва светло утро“.

Петко СТАЙНОВ (1896 — Казанлък) — народен артист, герой на социалистическия труд и лауреат на Димитровска награда, със своето творчество отдавна си е извоювал име на един от най-значителните и любими български композитори. Богатото му творчество е дълбоко национално, защото се корени и изгражда върху здравата основа на народнопесенното ни богатство. Написал е голям брой крупни произведения в областта на симфоничното и хоровопесенното творчество. До днес Петко Стайнов е директор на Института за музика при БАН.

Сюитата „Тракийски танци“ (1926) е първото крупно симфонично произведение на автора. Още след първото изпълнение, то стана една от най-популярните и с най-много изпълнения българска симфонична творба. Изградена предимно върху народни мелодии, сюитата има 4 части (танци). След кратката първа част „Пайдушко“, следва най-оригиналната и най-развитата, като симфонична форма — втора част, тремавия „Мечкарски танц“. След буйното и колоритно „Хоро“ (трета част), следва заключителната четвърта част — „Ръченица“, най-популярната и най-често изпълнявана.

Панчо ВЛАДИГЕРОВ (1899) — един от най-бележитите български композитори — класик на българската музика. В огромното му творчество преобладават преди всичко оркестрови произведения, поради което той може да бъде наречен композитор—симфоник. Заради големият му принос към българската национална култура, Панчо Владигеров е удостоен с званието народен артист, два пъти лауреат на Димитровска награда, Герой на социалистическия труд и много други наши и международни отличия.

Основното качество на Владигеровата музика е нйеният народностен характер — води началото си от дълбоките извори на народното звукотворчество. Оплодената латентна мощ на народния напев и танц от таланта на композитора избликва в едно здраво, жизнено, емоционално и завладяващо творчество.

По своята популярност, на първо място в творчеството на композитора стои рапсодията „Вардар“. Тази творба се изпълнява постоянно и вече никой не може да каже колко пъти е прозвучавала. „Вардар“ обикаля света, буди възторг у слушателите и напомня за красотата на нашата страна и силата на народа ни.

СОЛИСТИТЕ

ГЕОРГИ СПАСОВ

КРАСИМИРА ВЕЛИКОВА

